

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. sušca 1912.

Leto XIII.

Zarje rumene . . .

Zarje rumene,
trate zelene —
kdo bi ne pel?

V grmu tam, viš ga,
pesemco žvižga
kos že vesel.

Suknjica črna,
pesem srebrna,
zlat mu je kljun;

poje, ne vpraša,
kaj mu donaša
pesem, baržun . . .

Glej, na vrbinje
mačic stopinje
mehko gredó

Ta zagonetka —
gleda jih cvetka:
kdaj in kako? —

Ptička vesela,
duša zletela
v zarje vihar;

zarje rumene,
trate zelene,
solnce — naš car!

Fran Žgur.

